

Arrest

nr. 321 546 van 13 februari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. COOLEMAN
Langestraat 131
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 22 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 december 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat S. COOLEMAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten.

Op 4 februari 2022 dient verzoekster een verzoek om internationale bescherming in.

Op 8 maart 2024 en op 26 juni 2024 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 25 september 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U beweert over de Angolese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Luanda. U woonde tot uw 16 jaar oud bij uw ouders, en er was toen een pastoor die zei dat er iets mis was met u, dat het hekserij was. U bent daar dan uit het huis gezet en op straat terecht gekomen. U werd die eerste nacht bijna verkracht. U verbleef drie dagen op straat, toen u gevonden werd door een paar dames die u naar de kerk brachten. De kerk hielp u. Na een paar dagen bracht de kerk u naar het huis van uw ouders in de hoop dat ze u zouden terugnemen, maar uw vader wilde dat niet. U keerde weer terug naar de kerk, voor een paar maanden.

Naast de kerk woonde een traditionele familie met veel geld. Hun zoon woonde in Canada. De vrouw van die familie nam contact op met de pastoor van de kerk omdat haar zoon naar Angola kwam om een vrouw te zoeken. De vrouw zei dat ze u leuk vond. De priester belde met uw ouders om hier over te spreken. Uw ouders gingen akkoord met het huwelijk zonder het u te vragen. Een week later vond uw huwelijk plaats, u was pas 17 jaar. U werd gedwongen om seks te hebben op uw huwelijksnacht.

U ging bij uw schoonouders wonen, uw echtgenoot keerde na een week terug naar Canada. Uw schoonfamilie mishandelde u, u was als een dienstmeisje voor hen. Uw moeder wilde u niet terug in huis nemen. Omdat u het misbruik niet langer kon verdragen liep u weg naar het huis van uw ouders. Ze aanvaardden u niet terug thuis want dan moesten ze de bruidsschat terug betalen. U ging dan achtereenvolgens bij een vriendin, C., en een voetbalvriendje wonen. Uw voetbalvriendje was echter van Kameroen en keerde ook terug naar daar. Via C. leerde u W. kennen, een Ghanese man die in de buurt woonde samen met een aantal Nigerianen. W. deed u een aanbod om in het buitenland te gaan werken. Jullie vroegen een eerste visum aan in 2018, maar dat werd geweigerd. In mei 2019 kon u reizen naar Portugal. U reisde meteen door naar Spanje. Daar vertelde W. u dat u in de prostitutie moest werken. U was daar samen met andere meisjes, van Nigeriaanse origine. Omdat W. een beetje over uw familie wist, kon u ook niet vertrekken uit vrees dat hij hen iets zou aandoen. In 2020 reisden jullie van Spanje naar België. U bent kunnen ontsnappen met behulp van een klant. Hij bracht u naar de juiste plaats om een verzoek tot internationale bescherming te doen. Op 4 februari 2022 diende u een verzoek tot internationale bescherming in. Op 28 september 2022 is uw dochter K.J.D. geboren.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt immers dat u mogelijks slachtoffer was van mensenhandel en gedwongen prostitutie, en uit de attesten die u neerlegde blijkt dat u medische en psychologisch opgevolgd wordt. Uit het attest van dr. Wa. van 06/07/2023 blijkt dat u van 23/12/2022 tot 28/12/2022 opgenomen was op de afdeling psychiatrie, van het AZ Sint-Jan te Brugge, omwille van depressieve stemming met suïcidaliteit. U was ook in perinatale psychotherapie van april 2022 tot eind december 2022. Samen met uw dochter wordt u ondersteund door T.A. (centrum voor integrale gezinszorg) en CKG, en u wordt opgevolgd door I.D.L., psychotherapeut L.B.B.. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u aan het einde van het interview ook een informatiebrochure meegegeven met informatie over organisaties zoals PAG/ASA, P. en asbl S..

De persoonlijke onderhouden op het CGVS vonden plaats met bijstand van uw vertrouwenspersoon, die ook de kans had om op het einde van het persoonlijk onderhoud opmerkingen te geven. Bij aanvang van het eerste persoonlijk onderhoud werd u gevraagd naar uw mentale toestand, u legde uit dat u zich eigenlijk niet in staat voelde om het interview te doen, maar dat u geen keuze hebt. Er werd u uitgelegd dat het interview zou beginnen met wat algemene vragen naar uw persoonlijke achtergrond, zodat u wat vertrouwd kon geraken met de setting van het interview (zie notities CGVS 1, p. 5). Een uur na aanvang van het persoonlijk onderhoud werd u gevraagd of u nood had aan een pauze, u verklaarde dat het wel goed was zo (zie notities CGVS 1, p. 9). U vroeg een pauze na anderhalf uur in het interview, en er werd meteen pauze gehouden (zie notities CGVS 1, p. 12). Na elke pauze werd u gevraagd of u het persoonlijk onderhoud wilde verderzetten en u antwoordde steeds bevestigend (zie notities CGVS 1, p. 12 en p.19). In het kader van uw tweede persoonlijk onderhoud, stelde u dat u zich niet zo goed voelde omdat u uw verhaal niet graag deelt (zie notities CGVS 2, p.4). Er werd u meegedeeld dat u steeds om een pauze kan vragen wanneer u er nood aan heeft (zie notities CGVS 2, p.4) en dat er enkel bijkomende vragen zullen worden gesteld over uw eigen bijkomende schriftelijke verklaringen (doorgestuurd naar het CGVS door Meester D., loco Meester C., op 22/03/2024 – zie administratieve dossier, groene map); en u stemde in (zie notities CGVS 2, p.5). Een uur na aanvang van het persoonlijk onderhoud werd u gevraagd of u graag een pauze wilde. (zie notities CGVS 2, p.9). Initieel wilde u doorgaan met het interview, maar uiteindelijk werd toch een pauze gehouden. Na twee uur vroeg u zelf om een pauze, hetgeen werd ingewilligd (zie notities CGVS 2, p.12-13).

Uit het verloop van beide persoonlijke onderhouden voor het CGVS, komt voorts naar voren dat u de aan u gestelde vragen duidelijk begreep, en u deze gericht beantwoordde. Er kan dan ook worden aangenomen dat u, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in België, in staat was om volwaardige verklaringen af te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde gedwongen te zijn uitgehuwelijkt aan een Angolees die in Canada woont, genaamd P.M.A. (zie notities CGVS 2, p.7-8), te zijn mishandeld door zijn familie (zie notities CGVS 2, p.9) en uiteindelijk te zijn gevlucht uit deze situatie (zie notities CGVS 2, p.12-13). U verklaarde via een organisatie, onder leiding van de Ghanes W., naar Europa zijn gesmokkeld en gedwongen te zijn geweest om in de prostitutie te werken (zie notities CGVS 1, p.19-20 en p.22). Bij terugkeer naar Angola vreest u dat uw echtgenoot P. u en uw dochter iets zou aandoen (zie notities CGVS 2, p.16) omdat u gevlucht bent uit het huwelijk en schulden heeft bij hem; en uw dochter een buitenechtelijke dochter is (zie notities CGVS 2, p.17). U vreest eveneens dat u en uw dochter zouden worden gedood door de organisatie die u naar Europa smokkelde, omdat zij nog steeds actief zijn in Angola (zie notities CGVS 1, p.19-20 en p.22; CGVS 2, p.17). Tenslotte, stelde u dat uw dochter in Angola niet goed zou worden opgevolgd op vlak van gezondheid en educatie (zie notities CGVS 1, p.19-20). **Echter, kan u de problemen die u zou hebben gehad met uw echtgenoot en het smokkelnetwerk van W., en die u zou hebben bij terugkeer naar Angola, absoluut niet aannemelijk maken.**

Ten eerste, wijst het CGVS erop dat u uw verklaringen gewoonweg heeft aangepast tijdens uw procedure tot het verkrijgen van internationale bescherming in België. U heeft namelijk na het eerste persoonlijk onderhoud (dd.08/03/2024) documenten toegevoegd waarin u uw verklaringen eenvoudigweg wijzigde en daarenboven bijkomende verklaringen aflegde (zie informatie in administratieve dossier, groene map).

Zo bleek u reeds aan het begin van uw asielprocedure in België te trachten de asielinstanties te **misleiden** over uw asielmotieven, daar u tijdens het allereerste interview aangaande uw vervolgingsfeiten, namelijk het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 22 maart 2022, met geen woord repte over uw vermeende echtgenoot P., het vermeende gedwongen huwelijk en de daaropvolgende mishandeling door uw schoonfamilie (zie Vragenlijst DVZ, punt 3, punt 5). Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud (dd.08/03/2024) kreeg u de kans om uw asielmotieven in vrij relaas uiteen te zetten (zie notities CGVS 1, p.18-19), maar opnieuw zei u hoegenaamd niets over een gedwongen huwelijk of een man die P. heet. U verklaarde enkel dat u op zestienjarige leeftijd door uw ouders gedwongen werd om het huis te verlaten, en dat u sindsdien in de kerk terecht kwam (zie Vragenlijst DVZ, punt 3, punt 5 en notities CGVS 1, p. 4). U leerde een Ghanese man kennen die W. heette (zie notities CGVS 1, p.20) en hij beloofde u dat u in zijn restaurant (in het buitenland) mocht werken (zie notities CGVS 1, p.18-19). **U vertrok in mei 2020** (zie notities CGVS 1, p.7), maar kwam in de gedwongen prostitutie terecht, zo verklaarde u (zie notities CGVS 1, p.22). U stelde niet te weten door welke landen u allemaal reisde op weg naar België (zie notities CGVS 1, p.7). Echter, aan het einde van het eerste persoonlijk onderhoud werd u **geconfronteerd** met twee visumhits op uw naam - één voor Spanje uit het jaar 2018 en één voor Portugal uit het jaar 2019 (zie notities CGVS, p.23) -, en verschillende facebookprofielen op uw naam (zie notities CGVS, p.24-25). Uit deze informatie blijkt duidelijk dat u **reeds eerder uit Angola vertrok** dan dat u beweerde tijdens uw interview voor de DVZ en tijdens het eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS (zie visumhits, in administratieve dossier, blauwe map).

Betreft de **visumhits** uit het jaar 2018 (Spanje) en 2019 (Portugal), dient het hierna volgende te worden opgemerkt. Uit informatie – toegevoegd aan het administratieve dossier – blijkt dat deze **beide visa werden aangevraagd met hetzelfde paspoort**, namelijk uw Angolees paspoort, geldig van 27/02/2017 tot 27/02/2022. Nochtans, had u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaard **nooit in het bezit te zijn geweest van een paspoort**, maar slechts één te hebben gehad die voor u werd geregeld door een man, alvorens u zou reizen – in het jaar 2019 - en waarover u zich weinig details herinnerde (zie notities CGVS 1, p.16). U had eveneens verklaard dat u **niet wist voor welk land het visum** was dat in het voor u geregelde paspoort aanwezig was. U had enkel uw identiteitskaart moeten afgeven aan de man en alles werd voor u geregeld. Of u in eigen persoon naar een ambassade moest gaan om een visum te regelen, kon u zich niet herinneren. **Deze verklaringen zijn aldus danig weinig aannemelijk en gewoonweg tegenstrijdig met de beschikbare objectieve informatie.** U heeft duidelijk op **twee momenten** een visum aangevraagd met **hetzelfde paspoort** - namelijk in het jaar 2018 en in het jaar 2019 (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier). Echter, geconfronteerd met deze vaststellingen, bleef u – tijdens het eerste persoonlijk onderhoud - **volharden in uw misleiding** en stelde u dat u wel een paspoort heeft gehad als u klein was, maar dat u het later verloor, ongeveer in het jaar 2018 (notities CGVS 1, p.23). **Opnieuw, bleken uw verklaringen enkel tegenstrijdig met de beschikbare informatie.** Immers, uw Portugese visumaanvraag dateert van het jaar 2019. U werd dan ook met deze visumaanvraag voor Portugal geconfronteerd, en – opeens – bleek u toch een visum te zijn gaan halen in het jaar 2019, samen met W., en vroeger naar Europa te zijn vertrokken (zie notities CGVS 1, p.23). Uw verschoning voor het volharden in uw misleidingen, bleek uw angst voor het instellen van een onderzoek [naar de organisatie van W.], omdat dit onderzoek zich tegen u zou kunnen keren (zie notities CGVS 1, p.24). Om die reden wilde u geen details geven. Echter, aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land om internationale bescherming te verkrijgen, is het vertrouwen in die autoriteiten inherent verbonden. Daarenboven blijkt uit uw eigen verklaringen, en de documenten die u neerlegde, dat u zelf verklaringen hebt afgelegd over W. bij de

*politie in België (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, blauwe map). U bleek dus zelf reeds stappen te hebben gezet om een onderzoek te openen naar deze persoon. **Dat u geen angst zou hebben om de politie in te lichten over W. en details over hem aan de politie te verschaffen, maar aan de andere kant niet de waarheid zou zeggen voor de Belgische asielinstanties uit een soort van voorzichtigheid, is danig weinig geloofwaardig. Er kan dus enkel worden vastgesteld dat u de ware datum van uw vertrek uit Angola bewust hebt achtergehouden voor de Belgische asielinstanties, en aldus heeft getracht de asielinstanties te misleiden betreffende uw asielmotieven en vertrek.** Bovendien, kan niet worden ingezien hoe het opgeven van een foutieve vertrekdatum u zou behoeden voor problemen met W. – zoals u verklaarde - gezien u reeds zijn verblijfplaats en nationaliteit had opgegeven tijdens het persoonlijk onderhoud (zie notities CGVS 1, p.18).*

*Betreft uw **facebookpagina's**, dient het hierna volgende te worden vastgesteld. Er werden twee facebookpagina's teruggevonden op uw naam, één onder de naam "L.E.M." en één andere onder de naam "E.S. (L.E.)". Op deze facebookpagina's werden aanwijzingen gevonden dat u in **Spanje** bent geweest, en dit **reeds in het jaar 2019**. U heeft zelfs livestreams (live video's) gepost wanneer u in Spanje was, in het jaar 2019, meer bepaald in de stad Vitoria Gasteiz (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier). Een andere foto geeft aan dat u in **2021 in Madrid** was (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier). Geconfronteerd met deze vaststellingen, antwoordde u echter – danig weinig ernstig – dat u bij een foto "Madrid" had genoteerd, maar dat u niet wist dat u toen in Madrid was (zie notities CGVS 1, p.24). **Opnieuw, zijn uw verklaringen danig weinig ernstig, en wijst deze informatie erop dat u gewoonweg vroeger in Europa was dan u initieel beweerde, en dat u niet eerlijk bent geweest over uw visumaanvragen en verblijfplaatsen, alvorens uw komst naar België (zie ook hierboven).** Slechts wanneer u aan het einde van het eerste persoonlijk onderhoud duidelijk geconfronteerd werd met uw visumhits en facebookpagina's, gaf u uiteindelijk toe reeds eerder in Europa te zijn geweest dan u initieel beweerde, maar **u liet na** om verdere duidelijkheid te verschaffen over uw verblijfplaatsen in Europa (zie notities CGVS 1, p.24). U stelde enkel – zichzelf afvragend – of u misschien in Portugal was geweest (zie notities CGVS 1, p.24-25). Echter, kan gezien de beschikbare informatie enkel worden vastgesteld dat u wel degelijk ook in Spanje bent geweest. Opnieuw wierp u uw angst voor W. op als verschuiving voor uw bedrieglijke verklaringen (zie notities CGVS, p.25), maar zoals hierboven reeds vastgesteld worden deze verschuiving rondt **ontoereikend** geacht.*

*Daarnaast, dienen in verband met uw facebookpagina's ook andere vaststellingen gedaan. **Immers, blijkt het profiel dat u schetst van zichzelf doorheen de asielprocedure absoluut niet overeen te stemmen met de informatie die u over uzelf op sociale media ten toon spreidt, en deze vaststelling wijst dan ook opnieuw op uw niet geloofwaardige verklaringen omtrent uw asielmotieven.** U verklaarde voor de Belgische asielinstanties dat u op zestienjarige leeftijd [rond het jaar 2014] het huis van uw ouders diende te verlaten (zie notities CGVS 1, p.6) en dat u toen ook stopte met school (zie notities CGVS 1, p.6 en p.8). U stelde geen contact meer te hebben gehad met hen sindsdien, en evenmin met uw broers en zussen (zie notities CGVS 1, p.12) of ooms en tantes (zie notities CGVS 1, p.13). U leefde sindsdien in een appartement van de kerk tot u 22 jaar oud was (zie notities CGVS 1, p.6). Nadien, moest u in de kerk zelf slapen omdat u meerderjarig was (zie notities CGVS 1, p.7). U werd gevoed door de kerk (zie notities CGVS 1, p.7), u kreeg een opleiding in algemene cultuur in de kerk (zie notities CGVS, p.8), u had geen geld voor een beroepsopleiding, u werd niet betaald in de kerk, en u deed slechts twee weken een job in een restaurant. U stelde dat het moeilijk was om aan een job te geraken omdat u geen geld had (zie notities CGVS 1, p.9). Aldus, onderdak en eten werden beschikbaar gesteld door de kerk waar u woonde, soms werden er kleren gedoneerd of werd u een bedrag gegeven door mensen om iets te kopen. Wanneer u zag dat uw vriendinnen mooie dingen konden kopen, werd u wanhopig omdat u geen job had en zich dat ook wilde permitteren (zie notities CGVS 1, p.10). **Deze verklaringen zijn echter moeilijk te rijmen met de informatie en foto's die u deelt op uw facebookaccounts.** U bent er immers op verschillende foto's te zien op feestjes, in mooie kleren, in de fitness, op het strand, en op reis (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, blauwe map). Nergens op deze foto's komt naar voren dat u slechts een armoedig leven leidde, ondersteund door een kerkgemeenschap. Op één van de foto's op uw facebookpagina bent u te zien met een **oom**, terwijl u eerder had gesteld geen contact te hebben gehad met uw familie na uw vertrek uit het ouderlijk huis [in 2014]. Toen u met deze vaststellingen over uw beweerde levensstandaard werd geconfronteerd, stelde u simpelweg dat u daar niets over te zeggen heeft, dat u wel vriendinnen had in Angola en dat u soms uitging (zie notities CGVS 1, p.15). Over uw oom stelde u dat het maar een kennis was. **Hoe dan ook, het is duidelijk dat u de Belgische asielinstanties heeft trachten te misleiden in verband met uw levensomstandigheden en contacten in Angola. Er komt uit de veelheid aan informatie op facebookprofielen duidelijk naar voor dat u zich voor het CGVS een ander profiel aanmeet. Deze vaststelling wijst enkel opnieuw op uw bedrieglijke verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.***

*Er dient opgemerkt, dat u slechts **na** het geheel van de confrontaties met uw visumhits en facebookprofielen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, opeens toegaf **misleidende verklaringen** te hebben afgelegd voor de DVZ en het CGVS (zie notities CGVS 1, p.24-25). **In die zin, dient reeds opgemerkt dat uw houding ten opzichte van de Belgische asielinstanties getuigt van opportunisme, en ernstig afbreuk doet aan***

de geloofwaardigheid van de door u, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in België, afgelegde verklaringen. Immers, slechts wanneer u wordt geconfronteerd met uw misleidende verklaringen en de informatie waarover het CGVS beschikt, stelt u opeens dat u niet de waarheid had gezegd. Na het eerste persoonlijk onderhoud, heeft u dan ook een schriftelijke uiteenzetting toegevoegd aan uw dossier, waarin u uw verklaringen over het tijdstip en de omstandigheden van uw komst naar Europa wijzigt (zodat ze overeenkomen met de informatie waarmee u was geconfronteerd) en waarin u ook zaken toevoegt aan uw verklaringen: u stelde namelijk – plotsklaps – dat u in Angola ontsnapte uit een gedwongen huwelijk en een mishandelende schoonfamilie (zie schriftelijke verklaringen doorgestuurd door uw advocaat, Meester D. - loco Meester C. -, dd.22/03/2024, in administratieve dossier, groene map). **Echter, de geloofwaardigheid van deze verklaringen wankelt ten stelligste, gegeven het feit dat de door u opgegeven verschoningsgronden voor uw misleidende verklaringen absoluut niet afdoende worden beschouwd.**

Afgezien van de hierboven gedane vaststellingen in verband met uw misleidende verklaringen, die reeds danig afbreuk doen aan de algehele geloofwaardigheid van uw relaas en uw verklaringen, dient echter opgemerkt, dat daarnaast ook om andere redenen heel weinig geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen gedwongen te zijn uitgehuwelijkt in Angola, mishandeld te zijn door uw schoonfamilie en uiteindelijk aan het huwelijk te zijn ontsnapt.

Immers, kan ten eerste niet ingezien worden om welke redenen u als een geschikte huwelijkskandidaat werd beschouwd. U stelde immers dat u een dakloze was en in armoede leefde in de kerk (zie notities CGVS, p.9 en notities CGVS 2, p.6). Echter, voegde u er tijdens het tweede persoonlijk onderhoud – opeens - aan toe dat u er [bij de kerkgemeenschap] vrijheid had gekregen die u nooit zo vroeg had mogen krijgen, en dat u uitging met vrienden – iets wat u absoluut niet had vermeld tijdens het eerste persoonlijk onderhoud. Gevraagd hoe u het uitgaan bekostigde, antwoordde u dat uw vrienden alles voor u betaalden. Echter, ondanks deze aspecten van uw leven, bleek een welgestelde, **traditionele** familie geïnteresseerd in u als echtgenote voor hun zoon die in Canada woonde (zie notities CGVS 2, p.7). **Het is op zich al weinig aannemelijk dat deze familie interesse zou hebben in u, gezien u volgens uw verklaringen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud absoluut geen traditioneel leven leidde:** u ging immers op jonge leeftijd feesten met vrienden (zie notities CGVS 2, p.6) en uw ouders hadden u uit hun huis gezet (zie notities CGVS 2, p.5). Dat een traditionele familie interesse had in u, omdat u leuk en goed was, en van dezelfde etnische groep (zie notities CGVS 2, p.7), valt niet te rijmen met uw levensstijl. Uw huwelijkspartner heette M.A., bijgenaamd P. (zie notities CGVS 2, p.8). U huwde heel snel met hem en na het huwelijk vertrok hij terug naar Toronto (zie notities CGVS 2, p.8 en 9). U werd achtergelaten bij uw schoonfamilie die u fysiek, verbaal en mentaal geweld aandeden (zie notities CGVS 2, p.9). U zou eveneens naar Canada vertrekken, maar dit is niet gebeurd. Volgens uw verklaringen – opnieuw tegenstrijdig aan objectieve visuminformatie – zou u een paspoort hebben aangevraagd in het jaar 2016 om een visum te regelen voor Canada (zie notities CGVS 2, p.10). Hij nam uw paspoort mee naar Canada om daar een visum aan te vragen en u te laten overkomen, maar dit was de laatste keer dat u hem zag. Gevraagd of u met dit paspoort – uit 2016 – gereisd heeft, antwoordde u ontkennend en u stelde eveneens nooit in Canada te zijn geweest. Nochtans, is op uw facebookprofiel te zien dat u heeft aangegeven – in het jaar 2016 – dat u op weg was naar Canada (zie informatie, toegevoegd aan administratieve dossier). Eveneens, heeft u op uw profiel aangegeven dat u Brazilië heeft bezocht. Echter, hiermee geconfronteerd, blijft u erbij dat het niet waar is en dat u gewoon iets op facebook zette. **Gegeven de reeds hierboven vastgestelde misleidingen uwentwege, kan er niet van worden uitgegaan dat u opeens de waarheid zou spreken. Het lijkt er dan ook sterk op dat u wel degelijk naar Brazilië en Canada heeft gereisd in het jaar 2016, wanneer u volgens uw verklaringen voor het CGVS zou zijn mishandeld door uw schoonfamilie.**

Ten tweede, was u volgens uw verklaringen gehuwd met P. wanneer u zeventien jaar was, aldus in het jaar 2015 (zie notities CGVS 2, p.8). Opnieuw valt uw facebookinformatie dus niet te rijmen met de door u verklaarde situatie van dwang en mishandeling bij uw schoolfamilie die zich in dezelfde periode zou hebben voorgedaan. Uiteindelijk, vluchtte u weg bij uw schoonfamilie naar het huis van uw ouders, na minder dan een jaar bij hen te hebben verbleven (zie notities CGVS 2, p.11), maar ook daar diende u te vertrekken, zo verklaarde u (zie notities CGVS 2, p.12). U vertelde dat ze u onder druk zetten om terug te gaan naar de familie van P., dat ze u dwongen en forceerden, omdat uw familie zelf werd bedreigd door de familie van P.. U vluchtte naar het huis van uw vriendin C., alwaar u ongeveer een jaar verbleef (zie notities CGVS 2, p.13), en na haar dood ging u wonen bij uw ex-vriend R. (zie notities CGVS, p.13-14). In het jaar 2018, keerde uw ex-vriend terug naar Kameroen en toen heeft u hier en daar bij vrienden verbleven (zie notities CGVS 2, p.15). Aldus, dient opgemerkt dat u na uw vlucht uit het huis van uw schoonfamilie nog **twee jaar of meer in Angola verbleef**. Ondanks het feit dat u stelde dat u door hen werd gezocht (zie notities CGVS 2, p.15) en dat de familie van P. uw familie bedreigde (zie notities CGVS 2, p.12 en p.15), bleken zij u in die jaren niet te hebben gevonden (zie notities CGVS 2, p.13). Nochtans, kon u zich vrij bewegen, gezien u stelde dat u uitging en ging feesten. **Gegeven de reeds hierboven gedane vaststellingen, en uw verklaringen over het leven dat u leidde nadat u het huis van uw schoonouders verliet, is het danig weinig aannemelijk dat u tot aan uw vertrek uit Angola absoluut niet door uw schoonfamilie werd gevonden. Dit wijst opnieuw op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over uw gedwongen huwelijk.**

Ten derde, herhaalde u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud steeds dat u niet kon scheiden van P. omdat de bruidsschat niet kon worden terugbetaald (zie notities CGVS 2, p.9, p.12, p.15 en p.16). **Echter, bleek u zeer weinig moeite te hebben gedaan om deze situatie op te lossen.** U stelde dat P. u soms belde, maar in plaats van met hem te spreken over een mogelijke scheiding of terugbetaling van de bruidsschat, veranderde u gewoonweg uw telefoonnummer (zie notities CGVS 2, p.15). Nochtans, had de politie zelfs bij uw ouders aangeklopt omdat uw vader de schuld [bruidsschat] moest terugbetalen. Gevraagd of u ooit geprobeerd heeft om de bruidsschat terug te betalen door bijvoorbeeld een overeenkomst te sluiten, antwoordde u simpelweg ontkennend. Gevraagd naar een reden hiervoor, zei u dat uw ouders niet wilden betalen, maar dat ze wilden dat u bij hem in Canada zou gaan wonen. Gevraagd of u eraan gedacht heeft de bruidsschat zelf terug te betalen, antwoordde u dat u ze niet zelf kon confronteren. Gesteld dat u net had verklaard dat u rijke vrienden had, dat zij alles betaalden als u ging feesten (zie notities CGVS 2, p.13) en dat het dus mensen met mogelijkheden betrof, antwoordde u dat het uw geld niet was en dat u geen relatie had met deze mensen. **Deze verklaring wordt echter niet afdoende geacht; gegeven de door uitgesproken wens om bij P. weg te gaan, de mishandeling van zijn familie die u ontvluchtte en de onwil van uw ouders om u te helpen, kan redelijkerwijs worden verwacht dat u, die verklaarde welgestelde vrienden te hebben, ook maar iets zou ondernemen om uit het huwelijk te kunnen ontsnappen. Dit bleek echter geenszins het geval.**

Tenslotte, dient opgemerkt, dat u **op geen enkele manier enig begin van bewijs heeft neergelegd over dit huwelijk:** noch een huwelijksakte, nog enige foto's van P., zijn familie of jullie huwelijk heeft u neergelegd. Nochtans, stelde u tijdens het persoonlijk onderhoud dat u zou proberen om een bewijs te bemachtigen. Er werd u zelfs mee gedeeld dat u daarin creatief mag zijn en dat u ook foto's mag neerleggen. Op heden heeft het CGVS echter niets van u ontvangen.

Gegeven de hierboven gedane vaststellingen, en de vaststelling dat u reeds meerdere keren volhardde in het misleiden van de Belgische autoriteiten aangaande uw asielmotieven, dient opgemerkt, dat u absoluut niet aannemelijk maakt onder dwang met P. te zijn gehuwd. Gezien de ongeloofwaardigheid van uw gedwongen huwelijk, worden ook de gevolgen van dit huwelijk ongeloofwaardig geacht, namelijk de mishandeling door uw schoonfamilie en de schulden aan uw schoonfamilie omwille van de bruidsschat. Gezien geen geloof gehecht wordt aan uw gedwongen huwelijk en de gevolgen ervan, wordt evenmin geloof gehecht aan de problemen die u beweerdelijk zou hebben in verband met dit huwelijk bij terugkeer naar Angola, namelijk de vrees die u heeft dat P. of zijn familie u of uw dochter – geboren buiten dit niet geloofwaardig geachte gedwongen huwelijk - iets zouden aandoen (zie notities CGVS 2, p.17-18).

Betreft de door u opgeworpen vrees voor vervolging door de Ghanese man W., die u in de prostitutie dwong, en die u of uw familie iets zou aandoen indien u naar Angola zou terugkeren, dient opgemerkt, dat de hierboven gedane vaststellingen omtrent uw misleidende verklaringen en de ongeloofwaardigheid van uw gedwongen huwelijk reeds danig afbreuk doen aan de algehele geloofwaardigheid van uw relaas en uw verklaringen over uw gedwongen prostitutie. Daarenboven, kan ook om andere redenen geen geloof worden gehecht aan uw vrees bij terugkeer naar Angola omwille van uw werk voor W. in de prostitutie.

Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud gevraagd welke organisatie u vreest, antwoordde u dat u het een organisatie noemt, maar dat u de mannen bedoelt die u naar hier gebracht hebben (zie notities CGVS 1, p.20). **Echter, bleek u bitter weinig over deze mannen of deze organisatie te kennen, en evenmin heeft u kennis over de persoon die u rekruteerde, met name de door u genoemde Ghanese man W..** Zo kent u – tot op heden – niet de volledige naam van W., de man die u naar hier bracht. U ontmoette hem in de hoofdstad van Angola, Luanda, maar u weet niet wat hij daar deed. U stelde – de vraag ontwijkend - dat hij niet veel over zichzelf sprak en dat u zelf niet iemand bent die veel vragen stelt. U vertrouwde hem en had het gevoel dat hij oprecht bezorgd was over u. U stelde dat u hem leerde kennen aan het einde van het jaar 2018 of het begin van het jaar 2019. Na een tijdje sprak hij over zijn restaurant [in het buitenland (zie notities CGVS 1, p.18)]. **Er dient opgemerkt dat u, gegeven uw initiële verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, reeds meer dan anderhalf jaar in contact was met W. voor u naar België vertrok [in de maand mei van het jaar 2020], wat u toch in staat zou moeten stellen meer over hem te weten. Zeker, gezien hij uw toekomst in handen had. Echter, bestaat er überhaupt weinig duidelijkheid over wanneer u hem ontmoette, gezien u aan het einde van het eerste persoonlijk onderhoud – na confrontatie met uw visuminformatie - stelde dat u reeds in het jaar 2018 met W. een visum ging aanvragen in de Portugese ambassade (zie notities CGVS 1, p.23). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud stelde u dat u W. leerde kennen omdat hij de vriend was van C., bij wie u verbleef (zie notities CGVS 2, p.13). U zou [beweerdelijk gedwongen] gehuwd zijn in januari 2015 (zie notities CGVS 2, p.7), maar u heeft minder dan een jaar bij uw schoonfamilie gewoond (zie notities CGVS 2, p.11), alvorens u naar uw eigen ouders vluchtte (zie notities CGVS 2, p.12). Na een tijdje ging u bij C. wonen en zo leerde u W. kennen (zie notities CGVS 2, p.13 en p.15). Aldus, zou u W. ook in deze versie van uw asielmotieven reeds meer dan een jaar kennen alvorens u samen met hem een visum aanvraagde voor Portugal. U bleek echter nog steeds niets over hem of zijn organisatie te weten.** Gevraagd wat u bedoelde met de organisatie van W., gezien u had gesteld dat u zijn organisatie zou vrezen bij terugkeer naar Angola -, antwoordde u – weinig verhelderend - dat het een

manier van spreken is, en dat u zijn vrienden, zijn gezelschap of zijn entourage bedoelt. Opnieuw gevraagd wie u daarmee bedoelde, verwees u naar de partner van uw vriendin C., maar u herinnerde zich zijn naam niet. Gevraagd of er nog andere mensen zijn die u vreest, antwoordde u – danig vaag – dat er een groep was van ongeveer vijf Nigeriaanse mannen die in een huis woonden en veel geld hadden. Gevraagd om welke redenen deze mensen, en W., voor u problemen zouden veroorzaken in Angola, antwoordde u dat u uit hun handen bent gevlucht, en dat ze in Angola geen schrik zouden hebben om u te zoeken, in tegenstelling tot hier [in België] (zie notities CGVS 2, p.18). Echter, gevraagd waar W. dan wel is op dit moment, stelde u het niet te weten, en niet te weten of hij in Afrika is, in zijn eigen land [Ghana] is of in uw land [Angola] is. Gevraagd of u nog iets van hem gehoord heeft sinds u bent gevlucht uit zijn handen, antwoordde u dat u het zelfs niet wilt weten, het niet wil te weten komen, maar enkel uw dochter wil beschermen. U voegde er – weinig ernstig – aan toe dat u eerlijk zou zijn geweest vanaf het begin [van de asielprocedure] mocht u geen dochter hebben om te beschermen. **Gegeven uw verklaringen, kan enkel worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt een vrees te koesteren – bij terugkeer naar Angola – voor de man die W. heet en u beweerdelijk in de prostitutie dwong. Immers, u blijkt hoegenaamd niets te weten over W. of zijn organisatie, u weet niet waar hij verblijft, en sterker nog, u heeft zelfs niet eens interesse in zijn verblijfplaats. U had in Europa enkel contact met twee Nigerianen in Spanje, maar u bleek – opnieuw – niet te weten hoe zij heten (zie notities CGVS 2, p.18). Indien u werkelijk een vrees bij terugkeer naar Angola zou koesteren omwille van W., zijn organisatie, of de door genoemde Nigerianen, dient opgemerkt, dat redelijkerwijs kan worden verwacht dat u weet waar ze verblijven of op zijn minst moeite deed om het te weten te komen. Uit uw verklaringen blijkt immers een danige onverschilligheid in uw eigen toekomst en wedervaren.**

Voorts, naast het feit dat u niets weet over W. en zijn organisatie, noch hun verblijfplaatsen, dient opgemerkt dat **dezelfde desinteresse in uw eigen toekomst voortkomt uit uw verklaringen over het voorstel dat W. u beweerdelijk deed alvorens u uit Angola vertrok.** Gevraagd wat W. vertelde over dit restaurant waar u zou werken, diende u een antwoord schuldig te blijven, daar u zei dat hij er niet veel over had verteld (zie notities CGVS 1, p.20). U wist enkel dat het restaurant in het buitenland gelegen was, maar u heeft niet gevraagd waar precies. U had niet eens gevraagd hoeveel u zou verdienen (zie notities CGVS 1, p.21). Gesteld dat het land waar u zou werken en hoeveel u zou verdienen toch **cruciale informatie** is voor u een job aanneemt, antwoordde u – zeer weinig ernstig – dat u daar niet aan gedacht heeft. U wilde enkel weg daar en een normaal leven leiden, en u voegde eraan toe dat u het inderdaad beter had moeten onderzoeken, maar dat u ook bang was voor de jaloersheid van anderen en het dus niet verder had verteld. Gevraagd of u enig ander onderzoek gedaan heeft naar uw **toekomst**, namelijk naar wat u te wachten zou staan als u in Europa zou zijn, antwoordde u ontkennend, maar voegde u eraan toe dat u zich nu meer bewust bent en nu wel een onderzoek zou doen, maar dat u toen niets gevraagd heeft. U verklaarde dat het immers **zo een opluchting was, en dat het uw droom was om te reizen.** U stelde eveneens – weinig ernstig – dat u niet wist dat zoiets [gedwongen prostitutie] bestond (zie notities CGVS 1, p.20). **Opnieuw, kan enkel worden vastgesteld dat er een danige discrepantie heerst tussen uw verklaringen over uw wensen voor de toekomst wanneer u nog in Angola was, en uw effectieve kennis over diezelfde toekomst. Het enige wat u wist en u gelukkig maakte is dat u kon reizen omdat het uw droom was en u stelde eveneens dat het u een goede gelegenheid leek (zie notities CGVS 1, p.21). Voor de persoon die deze droom waar zou maken, W., of de hele context waarin deze toekomst zou plaatsvinden, zoals het land en het salaris, bleek u geen enkele belangstelling te hebben – hetgeen danig weinig aannemelijk is.** U gaf dan ook toe, aan het einde van het eerste persoonlijk onderhoud, na confrontatie met visuminformatie, wel degelijk te weten dat voor u een visum naar Portugal werd geregeld (zie notities CGVS 1, p.23). Er werd hierboven reeds gesteld dat niet kan worden ingezien om welke redenen u uit voorzichtigheid voor het netwerk van W. het tijdstip van uw vertrek en de bestemming van uw reis zou moeten verzwijgen voor de Belgische asielinstanties, **en er kan dus enkel worden afgeleid uit uw verklaringen dat u niet eerlijk bent tegenover de Belgische asielinstanties, waardoor opnieuw afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw gedwongen prostitutie.** **Gegeven bovenstaande vaststellingen, kan geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen in Europa in de prostitutie te zijn gedwongen en omwille hiervan een vrees te koesteren bij terugkeer naar Angola.**

Alwaar u stelde dat uw dochter in Angola niet goed zou worden opgevolgd op vlak van gezondheid en educatie (zie notities CGVS 1, p.19-20), dient het hierna volgende te worden opgemerkt. U stelde dat uw dochter gezondheidsproblemen heeft (zie notities CGVS 1, p.19) en dat ze lijdt aan gewichtsstoornissen (zie notities CGVS 1, p.25). U heeft over de problemen van uw dochter geen medische documenten neergelegd. Aan het einde van het tweede persoonlijk onderhoud nogmaals gevraagd om welke redenen uw terugkeer naar Angola problemen zou veroorzaken voor uw dochter, naast de door u reeds vermelde en hierboven niet geloofwaardig geachte problemen, stelde u dat u het beste wil voor uw kind en dat ze hier [in België] opvoeding, bescherming, een opleiding en opvolging in verband met haar gewicht heeft (zie notities CGVS 2, p.18). **Het dient echter opgemerkt dat het verkrijgen van een goeie opvoeding en educatie voor uw kind in se geen motief is voor het verkrijgen van internationale bescherming.** Betreft de medische problemen van uw dochter dient u zich voor de beoordeling van deze elementen te richten tot de geëigende

procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van **artikel 9ter van de wet van 15 december 1980**. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uw hoofd een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, neergelegde documenten werpen geen ander licht op deze conclusie.

Betreft de door u neergelegde **geboorteakte**, dient opgemerkt dat dit document niets kan veranderen aan bovenstaande vaststellingen gezien in casu uw identiteit en nationaliteit niet in vraag worden gesteld.

Betreft de door u neergelegde **loonbrieven**, kan enkel worden vastgesteld dat u in België werkt. Dit document is niet verbonden aan uw asielmotieven en de hierboven gedane vaststellingen omtrent die motieven.

Betreft de documenten die u neergelegd heeft in verband met uw **dochter**, met name haar geboorteakte en de getuigenis van een medewerker van de dagopvang van CKG, dient opgemerkt, dat deze documenten enkel kunnen wijzen op het feit dat u een dochter hebt, geboren in België, en dat zij soms wordt opgevangen door de begeleiders van de CKG. Deze documenten werpen geen ander licht op de hierboven gedane vaststellingen.

Wat betreft het **proces-verbaal** in verband met uw getuigenis als slachtoffer van gedwongen prostitutie, en de daaraan gekoppelde **brief van het parket**, dient opgemerkt dat deze documenten opnieuw niets bijbrengen. De brief van het parket stelt enkel dat er geen gevolg zal worden gegeven aan uw aangifte, daar er geen overtreding werd vastgesteld. Bovendien, verhaalt een proces-verbaal enkel uw eigen verklaringen en biedt het dus geen garantie dat de daarin opgetekende verklaringen de waarheid bevatten.

Betreft het door u neergelegde **medische** dossier, het gynaecologische rapport, de documenten afkomstig uit het Sint-Pietersziekenhuis en de voorschriften, tonen enkel aan dat u medisch wordt opgevolgd in België, maar brengen niets bij aan bovenstaande vaststellingen.

Wat betreft de door u neergelegde **psychologische** attesten, met name de brief van het Sint-Pietersziekenhuis te Brussel, de brieven van het AZ Sint-Jan in Brugge/Oostende, de brief van uw psychologe, de psychologische attesten van de instellingen T.A., CKG S.-C. en het opvangcentrum van het Rode Kruis, en de aanstelling van uw vertrouwenspersoon, dient opgemerkt, dat hierboven reeds werd bevestigd dat tijdens uw beide persoonlijke onderhoudsrekeningen werd gehouden met uw mentale en psychologische toestand door aan u steunmaatregelen toe te kennen. Verder, komt uit deze documenten naar voor dat u in een depressieve stemming verkeert, dat u lijdt aan post-traumatische stress, dat u nachtmerries heeft en hypervigilantie, en dat er een vermoeden bestaat van auditieve hallucinaties. Nergens uit deze documenten komt naar voor dat u niet in staat zou zijn om in alle eerlijkheid te antwoorden op de aan u gestelde vragen in verband met uw vluchtmotieven. Eerder het omgekeerde: uit de persoonlijke onderhoudsrekeningen komt naar voor dat u voldoende helder van geest was om de waarheid met betrekking tot uw tijdstip van vertrek, de door u bezeten documenten en uw asielmotieven achter te houden, dan wel opzettelijk te verdraaien, omwille van beweegredenen die u in uw belang achtte. Deze documenten veranderen dus niets aan bovenstaande vaststellingen.

Betreft de door u neergelegde **opmerkingen bij het eerste persoonlijk onderhoud**, doorgestuurd door uw advocate, Meester D. – loco Meester C. - op 22/03/2024, dient opgemerkt, dat u bijkomende verklaringen heeft afgelegd en dat op basis van deze opmerkingen en verklaringen een nieuw persoonlijk onderhoud werd georganiseerd om u de kans te geven alle nieuwe informatie uitgebreid toe te lichten. De conclusies in verband met uw verklaringen tijdens het nieuwe persoonlijk onderhoud werden hierboven uiteengezet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*".

2.2. In een tweede middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*”.

2.3. Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

2.4. Verzoekster voegt de volgende stukken bij haar verzoekschrift (zie inventaris bij het verzoekschrift):

“3. UNHCR, “*Full Report – Beyond Proof. Credibility Assessment in EU Asylum Systems*”, mei 2023, te consulteren op

<https://www.refworld.org/reference/regionalreport/unhcr/2013/en/104283>;

4. Foto’s huwelijk verzoekster.”

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke

bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

5.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt immers dat u mogelijks slachtoffer was van mensenhandel en gedwongen prostitutie, en uit de attesten die u neerlegde blijkt dat u medische en psychologisch opgevolgd wordt. Uit het attest van dr. Wa. van 06/07/2023 blijkt dat u van 23/12/2022 tot 28/12/2022 opgenomen was op de afdeling psychiatrie, van het AZ Sint-Jan te Brugge, omwille van depressieve stemming met suïcidaliteit. U was ook in perinatale psychotherapie van april 2022 tot eind december 2022. Samen met uw dochter wordt u ondersteund door T.A. (centrum voor integrale gezinszorg) en CKG, en u wordt opgevolgd door I.D.L., psychotherapeut L.B.B.. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u aan het einde van het interview ook een informatiebrochure meegegeven met informatie over organisaties zoals PAG/ASA, P. en asbl S..

De persoonlijke onderhouden op het CGVS vonden plaats met bijstand van uw vertrouwenspersoon, die ook de kans had om op het einde van het persoonlijk onderhoud opmerkingen te geven. Bij aanvang van het eerste persoonlijk onderhoud werd u gevraagd naar uw mentale toestand, u legde uit dat u zich eigenlijk niet in staat voelde om het interview te doen, maar dat u geen keuze hebt. Er werd u uitgelegd dat het interview zou beginnen met wat algemene vragen naar uw persoonlijke achtergrond, zodat u wat vertrouwd kon geraken met de setting van het interview (zie notities CGVS 1, p. 5). Een uur na aanvang van het persoonlijk onderhoud werd u gevraagd of u nood had aan een pauze, u verklaarde dat het wel goed was zo (zie notities CGVS 1, p. 9). U vroeg een pauze na anderhalf uur in het interview, en er werd meteen pauze gehouden (zie notities CGVS 1, p. 12). Na elke pauze werd u gevraagd of u het persoonlijk onderhoud wilde verderzetten en u antwoordde steeds bevestigend (zie notities CGVS 1, p. 12 en p.19). In het kader van uw tweede persoonlijk onderhoud, stelde u dat u zich niet zo goed voelde omdat u uw verhaal niet graag deelt (zie notities CGVS 2, p.4). Er werd u meegedeeld dat u steeds om een pauze kan vragen wanneer u er nood aan heeft (zie notities CGVS 2, p.4) en dat er enkel bijkomende vragen zullen worden gesteld over uw eigen bijkomende schriftelijke verklaringen (doorgestuurd naar het CGVS door Meester D., loco Meester C., op 22/03/2024 – zie administratieve dossier, groene map); en u stemde in (zie notities CGVS 2, p.5). Een uur na aanvang van het persoonlijk onderhoud werd u gevraagd of u graag een pauze wilde. (zie notities CGVS 2, p.9). Initieel wilde u doorgaan met het interview, maar uiteindelijk werd toch een pauze gehouden. Na twee uur vroeg u zelf om een pauze, hetgeen werd ingewilligd (zie notities CGVS 2, p.12-13).

Uit het verloop van beide persoonlijke onderhouden voor het CGVS, komt voorts naar voren dat u de aan u gestelde vragen duidelijk begreep, en u deze gericht beantwoordde. Er kan dan ook worden aangenomen dat u, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in België, in staat was om volwaardige verklaringen af te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Deze motieven worden door verzoekster op geen enkele wijze betwist.

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoeksters rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Verzoekster verklaart nood te hebben aan internationale bescherming omdat zijn gedwongen werd uitgehuwelijkt, door haar schoonfamilie werd mishandeld en door haar smokkelaar in de prostitutie werd gedwongen. Voor de samenvatting van verzoeksters vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoekster niet wordt betwist.

6.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoeksters vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

“Ten eerste, wijst het CGVS erop dat u uw verklaringen gewoonweg heeft aangepast tijdens uw procedure tot het verkrijgen van internationale bescherming in België. U heeft namelijk na het eerste persoonlijk onderhoud (dd.08/03/2024) documenten toegevoegd waarin u uw verklaringen eenvoudigweg wijzigde en daarenboven bijkomende verklaringen aflegde (zie informatie in administratieve dossier, groene map).

Zo bleek u reeds aan het begin van uw asielprocedure in België te trachten de asielinstanties te misleiden over uw asielmotieven, daar u tijdens het allereerste interview aangaande uw vervolgingsfeiten, namelijk het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 22 maart 2022, met geen woord repte over uw vermeende echtgenoot P., het vermeende gedwongen huwelijk en de daaropvolgende mishandeling door uw schoonfamilie (zie Vragenlijst DVZ, punt 3, punt 5). Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud (dd.08/03/2024) kreeg u de kans om uw asielmotieven in vrij relaas uiteen te zetten (zie notities CGVS 1, p.18-19), maar opnieuw zei u hoegenaamd niets over een gedwongen huwelijk of een man die P. heet. U verklaarde enkel dat u op zestienjarige leeftijd door uw ouders gedwongen werd om het huis te verlaten, en dat u sindsdien in de kerk terecht kwam (zie Vragenlijst DVZ, punt 3, punt 5 en notities CGVS 1, p. 4). U leerde een Ghanese man kennen die W. heette (zie notities CGVS 1, p.20) en hij beloofde u dat u in zijn restaurant (in het buitenland) mocht werken (zie notities CGVS 1, p.18-19). U vertrok in mei 2020 (zie notities CGVS 1, p.7), maar kwam in de gedwongen prostitutie terecht, zo verklaarde u (zie notities CGVS 1, p.22). U stelde niet te weten door welke landen u allemaal reisde op weg naar België (zie notities CGVS 1, p.7). Echter, aan het einde van het eerste persoonlijk onderhoud werd u **geconfronteerd met twee visumhits op uw naam - één**

voor Spanje uit het jaar 2018 en één voor Portugal uit het jaar 2019 (zie notities CGVS, p.23) -, en verschillende facebookprofielen op uw naam (zie notities CGVS, p.24-25). Uit deze informatie blijkt duidelijk dat u **reeds eerder uit Angola vertrok** dan dat u beweerde tijdens uw interview voor de DVZ en tijdens het eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS (zie visumhits, in administratieve dossier, blauwe map).

Betreft de **visumhits** uit het jaar 2018 (Spanje) en 2019 (Portugal), dient het hierna volgende te worden opgemerkt. Uit informatie – toegevoegd aan het administratieve dossier – blijkt dat deze **beide visa werden aangevraagd met hetzelfde paspoort**, namelijk uw Angolees paspoort, geldig van 27/02/2017 tot 27/02/2022. Nochtans, had u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaard **nooit in het bezit te zijn geweest van een paspoort**, maar slechts één te hebben gehad die voor u werd geregeld door een man, alvorens u zou reizen – in het jaar 2019 - en waarover u zich weinig details herinnerde (zie notities CGVS 1, p.16). U had eveneens verklaard dat u **niet wist voor welk land het visum** was dat in het voor u geregelde paspoort aanwezig was. U had enkel uw identiteitskaart moeten afgeven aan de man en alles werd voor u geregeld. Of u in eigen persoon naar een ambassade moest gaan om een visum te regelen, kon u zich niet herinneren. **Deze verklaringen zijn aldus danig weinig aannemelijk en gewoonweg tegenstrijdig met de beschikbare objectieve informatie.** U heeft duidelijk op **twee momenten** een visum aangevraagd met **hetzelfde paspoort** - namelijk in het jaar 2018 en in het jaar 2019 (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier). Echter, geconfronteerd met deze vaststellingen, bleef u – tijdens het eerste persoonlijk onderhoud - **volharden in uw misleiding** en stelde u dat u wel een paspoort heeft gehad als u klein was, maar dat u het later verloor, ongeveer in het jaar 2018 (notities CGVS 1, p.23). **Opnieuw, bleken uw verklaringen enkel tegenstrijdig met de beschikbare informatie.** Immers, uw Portugese visumaanvraag dateert van het jaar 2019. U werd dan ook met deze visumaanvraag voor Portugal geconfronteerd, en – opeens – bleek u toch een visum te zijn gaan halen in het jaar 2019, samen met W., en vroeger naar Europa te zijn vertrokken (zie notities CGVS 1, p.23). Uw verschooning voor het volharden in uw misleidingen, bleek uw angst voor het instellen van een onderzoek [naar de organisatie van W.], omdat dit onderzoek zich tegen u zou kunnen keren (zie notities CGVS 1, p.24). Om die reden wilde u geen details geven. Echter, aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land om internationale bescherming te verkrijgen, is het vertrouwen in die autoriteiten inherent verbonden. Daarenboven blijkt uit uw eigen verklaringen, en de documenten die u neerlegde, dat u zelf verklaringen hebt afgelegd over W. bij de **politie** in België (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, blauwe map). U bleek dus zelf reeds stappen te hebben gezet om een onderzoek te openen naar deze persoon. **Dat u geen angst zou hebben om de politie in te lichten over W. en details over hem aan de politie te verschaffen, maar aan de andere kant niet de waarheid zou zeggen voor de Belgische asielinstanties uit een soort van voorzichtigheid, is danig weinig geloofwaardig. Er kan dus enkel worden vastgesteld dat u de ware datum van uw vertrek uit Angola bewust hebt achtergehouden voor de Belgische asielinstanties, en aldus heeft getracht de asielinstanties te misleiden betreffende uw asielmotieven en vertrek.** Bovendien, kan niet worden ingezien hoe het opgeven van een foutieve vertrekdatum u zou behoeden voor problemen met W. – zoals u verklaarde - gezien u reeds zijn verblijfplaats en nationaliteit had opgegeven tijdens het persoonlijk onderhoud (zie notities CGVS 1, p.18).

Betreft uw **facebookpagina's**, dient het hierna volgende te worden vastgesteld. Er werden twee facebookpagina's teruggevonden op uw naam, één onder de naam "L.E.M." en één andere onder de naam "E.S. (L.E.)". Op deze facebookpagina's werden aanwijzingen gevonden dat u in **Spanje** bent geweest, en dit **reeds in het jaar 2019**. U heeft zelfs livestreams (live video's) gepost wanneer u in Spanje was, in het jaar 2019, meer bepaald in de stad Vitoria Gasteiz (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier). Een andere foto geeft aan dat u in **2021 in Madrid** was (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier). Geconfronteerd met deze vaststellingen, antwoordde u echter – danig weinig ernstig – dat u bij een foto "Madrid" had genoteerd, maar dat u niet wist dat u toen in Madrid was (zie notities CGVS 1, p.24). **Opnieuw, zijn uw verklaringen danig weinig ernstig, en wijst deze informatie erop dat u gewoonweg vroeger in Europa was dan u initieel beweerde, en dat u niet eerlijk bent geweest over uw visumaanvragen en verblijfplaatsen, alvorens uw komst naar België (zie ook hierboven).** Slechts wanneer u aan het einde van het eerste persoonlijk onderhoud duidelijk geconfronteerd werd met uw visumhits en facebookpagina's, gaf u uiteindelijk toe reeds eerder in Europa te zijn geweest dan u initieel beweerde, maar u liet na om verdere duidelijkheid te verschaffen over uw verblijfplaatsen in Europa (zie notities CGVS 1, p.24). U stelde enkel – zichzelf afvragend – of u misschien in Portugal was geweest (zie notities CGVS 1, p.24-25). Echter, kan gezien de beschikbare informatie enkel worden vastgesteld dat u wel degelijk ook in Spanje bent geweest. Opnieuw wierp u uw angst voor W. op als verschooning voor uw bedrieglijke verklaringen (zie notities CGVS, p.25), maar zoals hierboven reeds vastgesteld worden deze verschooning rondt **ontoereikend** geacht.

Daarnaast, dienen in verband met uw facebookpagina's ook andere vaststellingen gedaan. **Immers, blijkt het profiel dat u schetst van zichzelf doorheen de asielprocedure absoluut niet overeen te stemmen met de informatie die u over uzelf op sociale media ten toon spreidt, en deze vaststelling wijst dan ook opnieuw op uw niet geloofwaardige verklaringen omtrent uw asielmotieven.** U verklaarde voor de Belgische asielinstanties dat u op zestienjarige leeftijd [rond het jaar 2014] het huis van uw ouders diende te verlaten (zie notities CGVS 1, p.6) en dat u toen ook stopte met school (zie notities CGVS 1, p.6 en p.8). U

stelde geen contact meer te hebben gehad met hen sindsdien, en evenmin met uw broers en zussen (zie notities CGVS 1, p.12) of ooms en tantes (zie notities CGVS 1, p.13). U leefde sindsdien in een appartement van de kerk tot u 22 jaar oud was (zie notities CGVS 1, p.6). Nadien, moest u in de kerk zelf slapen omdat u meerderjarig was (zie notities CGVS 1, p.7). U werd gevoed door de kerk (zie notities CGVS 1, p.7), u kreeg een opleiding in algemene cultuur in de kerk (zie notities CGVS, p.8), u had geen geld voor een beroepsopleiding, u werd niet betaald in de kerk, en u deed slechts twee weken een job in een restaurant. U stelde dat het moeilijk was om aan een job te geraken omdat u geen geld had (zie notities CGVS 1, p.9). Aldus, onderdak en eten werden beschikbaar gesteld door de kerk waar u woonde, soms werden er kleren gedoneerd of werd u een bedrag gegeven door mensen om iets te kopen. Wanneer u zag dat uw vriendinnen mooie dingen konden kopen, werd u wanhopig omdat u geen job had en zich dat ook wilde permitteren (zie notities CGVS 1, p.10). **Deze verklaringen zijn echter moeilijk te rijmen met de informatie en foto's die u deelt op uw facebookaccounts.** U bent er immers op verschillende foto's te zien op feestjes, in mooie kleren, in de fitness, op het strand, en op reis (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, blauwe map). Nergens op deze foto's komt naar voren dat u slechts een armoedig leven leidde, ondersteund door een kerkgemeenschap. Op één van de foto's op uw facebookpagina bent u te zien met een oom, terwijl u eerder had gesteld geen contact te hebben gehad met uw familie na uw vertrek uit het ouderlijk huis [in 2014]. Toen u met deze vaststellingen over uw beweerde levensstandaard werd geconfronteerd, stelde u simpelweg dat u daar niets over te zeggen heeft, dat u wel vriendinnen had in Angola en dat u soms uitging (zie notities CGVS 1, p.15). Over uw oom stelde u dat het maar een kennis was. **Hoe dan ook, het is duidelijk dat u de Belgische asielinstanties heeft trachten te misleiden in verband met uw levensomstandigheden en contacten in Angola. Er komt uit de veelheid aan informatie op facebookprofielen duidelijk naar voor dat u zich voor het CGVS een ander profiel aanmeet. Deze vaststelling wijst enkel opnieuw op uw bedrieglijke verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.**

Er dient opgemerkt, dat u slechts na het geheel van de confrontaties met uw visumhits en facebookprofielen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, opeens toegaf **misleidende verklaringen** te hebben afgelegd voor de DVZ en het CGVS (zie notities CGVS 1, p.24-25). **In die zin, dient reeds opgemerkt dat uw houding ten opzichte van de Belgische asielinstanties getuigt van opportunisme, en ernstig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in België, afgelegde verklaringen. Immers, slechts wanneer u wordt geconfronteerd met uw misleidende verklaringen en de informatie waarover het CGVS beschikt, stelt u opeens dat u niet de waarheid had gezegd.** Na het eerste persoonlijk onderhoud, heeft u dan ook een schriftelijke uiteenzetting toegevoegd aan uw dossier, waarin u uw verklaringen over het tijdstip en de omstandigheden van uw komst naar Europa wijzigt (zodat ze overeenkomen met de informatie waarmee u was geconfronteerd) en waarin u ook zaken toevoegt aan uw verklaringen: u stelde namelijk – plotsklaps – dat u in Angola ontsnapte uit een gedwongen huwelijk en een mishandelende schoonfamilie (zie schriftelijke verklaringen doorgestuurd door uw advocaat, Meester D. - loco Meester C. -, dd.22/03/2024, in administratieve dossier, groene map). **Echter, de geloofwaardigheid van deze verklaringen wankelt ten stelligste, gegeven het feit dat de door u opgegeven verschoningsgronden voor uw misleidende verklaringen absoluut niet afdoende worden beschouwd.**

Afgezien van de hierboven gedane vaststellingen in verband met uw misleidende verklaringen, die reeds danig afbreuk doen aan de algehele geloofwaardigheid van uw relaas en uw verklaringen, dient echter opgemerkt, dat daarnaast ook om andere redenen heel weinig geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen gedwongen te zijn uitgehuwelijkt in Angola, mishandeld te zijn door uw schoonfamilie en uiteindelijk aan het huwelijk te zijn ontsnapt.

Immers, kan ten eerste niet ingezien worden om welke redenen u als een geschikte huwelijkskandidaat werd beschouwd. U stelde immers dat u een dakloze was en in armoede leefde in de kerk (zie notities CGVS, p.9 en notities CGVS 2, p.6). Echter, voegde u er tijdens het tweede persoonlijk onderhoud – opeens - aan toe dat u er [bij de kerkgemeenschap] vrijheid had gekregen die u nooit zo vroeg had mogen krijgen, en dat u uitging met vrienden – iets wat u absoluut niet had vermeld tijdens het eerste persoonlijk onderhoud. Gevraagd hoe u het uitgaan bekostigde, antwoordde u dat uw vrienden alles voor u betaalden. Echter, ondanks deze aspecten van uw leven, bleek een welgestelde, **traditionele** familie geïnteresseerd in u als echtgenote voor hun zoon die in Canada woonde (zie notities CGVS 2, p.7). **Het is op zich al weinig aannemelijk dat deze familie interesse zou hebben in u, gezien u volgens uw verklaringen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud absoluut geen traditioneel leven leidde:** u ging immers op jonge leeftijd feesten met vrienden (zie notities CGVS 2, p.6) en uw ouders hadden u uit hun huis gezet (zie notities CGVS 2, p.5). Dat een traditionele familie interesse had in u, omdat u leuk en goed was, en van dezelfde etnische groep (zie notities CGVS 2, p.7), valt niet te rijmen met uw levensstijl. Uw huwelijkspartner heette M.A., bijgenaamd P. (zie notities CGVS 2, p.8). U huwde heel snel met hem en na het huwelijk vertrok hij terug naar Toronto (zie notities CGVS 2, p.8 en 9). U werd achtergelaten bij uw schoonfamilie die u fysiek, verbaal en mentaal geweld aandeden (zie notities CGVS 2, p.9). U zou eveneens naar Canada vertrekken, maar dit is niet gebeurd. Volgens uw verklaringen – opnieuw tegenstrijdig aan objectieve visuminformatie – zou u een paspoort hebben aangevraagd in het jaar 2016 om een visum te regelen voor Canada (zie notities CGVS 2,

p.10). Hij nam uw paspoort mee naar Canada om daar een visum aan te vragen en u te laten overkomen, maar dit was de laatste keer dat u hem zag. Gevraagd of u met dit paspoort – uit 2016 – gereisd heeft, antwoordde u ontkennend en u stelde eveneens nooit in Canada te zijn geweest. Nochtans, is op uw facebookprofiel te zien dat u heeft aangegeven – in het jaar 2016 – dat u op weg was naar Canada (zie informatie, toegevoegd aan administratieve dossier). Eveneens, heeft u op uw profiel aangegeven dat u Brazilië heeft bezocht. Echter, hiermee geconfronteerd, blijft u erbij dat het niet waar is en dat u gewoon iets op facebook zette. **Gegeven de reeds hierboven vastgestelde misleidingen uwentwege, kan er niet van worden uitgegaan dat u opeens de waarheid zou spreken. Het lijkt er dan ook sterk op dat u wel degelijk naar Brazilië en Canada heeft gereisd in het jaar 2016, wanneer u volgens uw verklaringen voor het CGVS zou zijn mishandeld door uw schoonfamilie.**

Ten tweede, was u volgens uw verklaringen gehuwd met P. wanneer u zeventien jaar was, aldus in het jaar 2015 (zie notities CGVS 2, p.8). Opnieuw valt uw facebookinformatie dus niet te rijmen met de door u verklaarde situatie van dwang en mishandeling bij uw schoolfamilie die zich in dezelfde periode zou hebben voorgedaan. Uiteindelijk, vluchtte u weg bij uw schoonfamilie naar het huis van uw ouders, na minder dan een jaar bij hen te hebben verbleven (zie notities CGVS 2, p.11), maar ook daar diende u te vertrekken, zo verklaarde u (zie notities CGVS 2, p.12). U vertelde dat ze u onder druk zetten om terug te gaan naar de familie van P., dat ze u dwongen en forceerden, omdat uw familie zelf werd bedreigd door de familie van P.. U vluchtte naar het huis van uw vriendin C., alwaar u ongeveer een jaar verbleef (zie notities CGVS 2, p.13), en na haar dood ging u wonen bij uw ex-vriend R. (zie notities CGVS, p.13-14). In het jaar 2018, keerde uw ex-vriend terug naar Kameroen en toen heeft u hier en daar bij vrienden verbleven (zie notities CGVS 2, p.15). Aldus, dient opgemerkt dat u na uw vlucht uit het huis van uw schoonfamilie nog **twee jaar of meer in Angola verbleef**. Ondanks het feit dat u stelde dat u door hen werd gezocht (zie notities CGVS 2, p.15) en dat de familie van P. uw familie bedreigde (zie notities CGVS 2, p.12 en p.15), bleken zij u in die jaren niet te hebben gevonden (zie notities CGVS 2, p.13). Nochtans, kon u zich vrij bewegen, gezien u stelde dat u uitging en ging feesten. **Gegeven de reeds hierboven gedane vaststellingen, en uw verklaringen over het leven dat u leidde nadat u het huis van uw schoonouders verliet, is het danig weinig aannemelijk dat u tot aan uw vertrek uit Angola absoluut niet door uw schoonfamilie werd gevonden. Dit wijst opnieuw op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over uw gedwongen huwelijk.**

Ten derde, herhaalde u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud steeds dat u niet kon scheiden van P. omdat de bruidsschat niet kon worden terugbetaald (zie notities CGVS 2, p.9, p.12, p.15 en p.16). **Echter, bleek u zeer weinig moeite te hebben gedaan om deze situatie op te lossen.** U stelde dat P. u soms belde, maar in plaats van met hem te spreken over een mogelijke scheiding of terugbetaling van de bruidsschat, veranderde u gewoonweg uw telefoonnummer (zie notities CGVS 2, p.15). Nochtans, had de politie zelfs bij uw ouders aangeklopt omdat uw vader de schuld [bruidsschat] moest terugbetalen. Gevraagd of u ooit geprobeerd heeft om de bruidsschat terug te betalen door bijvoorbeeld een overeenkomst te sluiten, antwoordde u simpelweg ontkennend. Gevraagd naar een reden hiervoor, zei u dat uw ouders niet wilden betalen, maar dat ze wilden dat u bij hem in Canada zou gaan wonen. Gevraagd of u eraan gedacht heeft de bruidsschat zelf terug te betalen, antwoordde u dat u ze niet zelf kon confronteren. Gesteld dat u net had verklaard dat u rijke vrienden had, dat zij alles betaalden als u ging feesten (zie notities CGVS 2, p.13) en dat het dus mensen met mogelijkheden betrof, antwoordde u dat het uw geld niet was en dat u geen relatie had met deze mensen. **Deze verklaring wordt echter niet afdoende geacht; gegeven de door uitgesproken wens om bij P. weg te gaan, de mishandeling van zijn familie die u ontvluchtte en de onwil van uw ouders om u te helpen, kan redelijkerwijs worden verwacht dat u, die verklaarde welgestelde vrienden te hebben, ook maar iets zou ondernemen om uit het huwelijk te kunnen ontsnappen. Dit bleek echter geenszins het geval.**

Tenslotte, dient opgemerkt, dat u **op geen enkele manier enig begin van bewijs heeft neergelegd over dit huwelijk**: noch een huwelijksakte, nog enige foto's van P., zijn familie of jullie huwelijk heeft u neergelegd. Nochtans, stelde u tijdens het persoonlijk onderhoud dat u zou proberen om een bewijs te bemachtigen. Er werd u zelfs meegedeeld dat u daarin creatief mag zijn en dat u ook foto's mag neerleggen. Op heden heeft het CGVS echter niets van u ontvangen.

Gegeven de hierboven gedane vaststellingen, en de vaststelling dat u reeds meerdere keren volhardde in het misleiden van de Belgische autoriteiten aangaande uw asielmotieven, dient opgemerkt, dat u absoluut niet aannemelijk maakt onder dwang met P. te zijn gehuwd. Gezien de ongeloofwaardigheid van uw gedwongen huwelijk, worden ook de gevolgen van dit huwelijk ongeloofwaardig geacht, namelijk de mishandeling door uw schoonfamilie en de schulden aan uw schoonfamilie omwille van de bruidsschat. Gezien geen geloof gehecht wordt aan uw gedwongen huwelijk en de gevolgen ervan, wordt evenmin geloof gehecht aan de problemen die u beweerdelijk zou hebben in verband met dit huwelijk bij terugkeer naar Angola, namelijk de vrees die u heeft dat P. of zijn familie u of uw dochter – geboren buiten dit niet geloofwaardig geachte gedwongen huwelijk – iets zouden aandoen (zie notities CGVS 2, p.17-18).

Betreft de door u opgeworpen vrees voor vervolging door de Ghanese man W., die u in de prostitutie dwong, en die u of uw familie iets zou aandoen indien u naar Angola zou terugkeren, dient opgemerkt, dat de hierboven gedane vaststellingen omtrent uw misleidende verklaringen en de

ongeloofwaardigheid van uw gedwongen huwelijk reeds danig afbreuk doen aan de algehele geloofwaardigheid van uw relaas en uw verklaringen over uw gedwongen prostitutie. Daarenboven, kan ook om andere redenen geen geloof worden gehecht aan uw vrees bij terugkeer naar Angola omwille van uw werk voor W. in de prostitutie.

Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud gevraagd welke organisatie u vreest, antwoordde u dat u het een organisatie noemt, maar dat u de mannen bedoelt die u naar hier gebracht hebben (zie notities CGVS 1, p.20). **Echter, bleek u bitter weinig over deze mannen of deze organisatie te kennen, en evenmin heeft u kennis over de persoon die u rekruteerde, met name de door u genoemde Ghanese man W..** Zo kent u – tot op heden – niet de volledige naam van W., de man die u naar hier bracht. U ontmoette hem in de hoofdstad van Angola, Luanda, maar u weet niet wat hij daar deed. U stelde – de vraag ontwijkend – dat hij niet veel over zichzelf sprak en dat u zelf niet iemand bent die veel vragen stelt. U vertrouwde hem en had het gevoel dat hij oprecht bezorgd was over u. U stelde dat u hem leerde kennen aan het einde van het jaar 2018 of het begin van het jaar 2019. Na een tijdje sprak hij over zijn restaurant [in het buitenland (zie notities CGVS 1, p.18)]. **Er dient opgemerkt dat u, gegeven uw initiële verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, reeds meer dan anderhalf jaar in contact was met W. voor u naar België vertrok [in de maand mei van het jaar 2020], wat u toch in staat zou moeten stellen meer over hem te weten. Zeker, gezien hij uw toekomst in handen had.** Echter, bestaat er überhaupt weinig duidelijkheid over wanneer u hem ontmoette, gezien u aan het einde van het eerste persoonlijk onderhoud – na confrontatie met uw visuminformatie – stelde dat u reeds in het jaar 2018 met W. een visum ging aanvragen in de Portugese ambassade (zie notities CGVS 1, p.23). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud stelde u dat u W. leerde kennen omdat hij de vriend was van C., bij wie u verbleef (zie notities CGVS 2, p.13). U zou [beweerdelijk gedwongen] gehuwd zijn in januari 2015 (zie notities CGVS 2, p.7), maar u heeft minder dan een jaar bij uw schoonfamilie gewoond (zie notities CGVS 2, p.11), alvorens u naar uw eigen ouders vluchtte (zie notities CGVS 2, p.12). Na een tijdje ging u bij C. wonen en zo leerde u W. kennen (zie notities CGVS 2, p.13 en p.15). Aldus, zou u W. ook in deze versie van uw asielmotieven reeds meer dan een jaar kennen alvorens u samen met hem een visum aanvraagde voor Portugal. **U bleek echter nog steeds niets over hem of zijn organisatie te weten.** Gevraagd wat u bedoelde met de organisatie van W., gezien u had gesteld dat u zijn organisatie zou vrezen bij terugkeer naar Angola -, antwoordde u – weinig verhelderend – dat het een manier van spreken is, en dat u zijn vrienden, zijn gezelschap of zijn entourage bedoelt. Opnieuw gevraagd wie u daarmee bedoelde, verwees u naar de partner van uw vriendin C., maar u herinnerde zich zijn naam niet. Gevraagd of er nog andere mensen zijn die u vreest, antwoordde u – danig vaag – dat er een groep was van ongeveer vijf Nigeriaanse mannen die in een huis woonden en veel geld hadden. Gevraagd om welke redenen deze mensen, en W., voor u problemen zouden veroorzaken in Angola, antwoordde u dat u uit hun handen bent gevlucht, en dat ze in Angola geen schrik zouden hebben om u te zoeken, in tegenstelling tot hier [in België] (zie notities CGVS 2, p.18). Echter, gevraagd waar W. dan wel is op dit moment, stelde u het niet te weten, en niet te weten of hij in Afrika is, in zijn eigen land [Ghana] is of in uw land [Angola] is. Gevraagd of u nog iets van hem gehoord heeft sinds u bent gevlucht uit zijn handen, antwoordde u dat u het zelfs niet wilt weten, het niet wil te weten komen, maar enkel uw dochter wil beschermen. U voegde er – weinig ernstig – aan toe dat u eerlijk zou zijn geweest vanaf het begin [van de asielprocedure] mocht u geen dochter hebben om te beschermen. **Gegeven uw verklaringen, kan enkel worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt een vrees te koesteren – bij terugkeer naar Angola – voor de man die W. heet en u beweerdelijk in de prostitutie dwong. Immers, u blijkt hoegenaamd niets te weten over W. of zijn organisatie, u weet niet waar hij verblijft, en sterker nog, u heeft zelfs niet eens interesse in zijn verblijfplaats.** U had in Europa enkel contact met twee Nigerianen in Spanje, maar u bleek – opnieuw – niet te weten hoe zij heten (zie notities CGVS 2, p.18). **Indien u werkelijk een vrees bij terugkeer naar Angola zou koesteren omwille van W., zijn organisatie, of de door genoemde Nigerianen, dient opgemerkt, dat redelijkerwijs kan worden verwacht dat u weet waar ze verblijven of op zijn minst moeite deed om het te weten te komen. Uit uw verklaringen blijkt immers een danige onverschilligheid in uw eigen toekomst en wedervaren.**

Voorts, naast het feit dat u niets weet over W. en zijn organisatie, noch hun verblijfplaatsen, dient opgemerkt dat **dezelfde desinteresse in uw eigen toekomst voortkomt uit uw verklaringen over het voorstel dat W. u beweerdelijk deed alvorens u uit Angola vertrok.** Gevraagd wat W. vertelde over dit restaurant waar u zou werken, diende u een antwoord schuldig te blijven, daar u zei dat hij er niet veel over had verteld (zie notities CGVS 1, p.20). U wist enkel dat het restaurant in het buitenland gelegen was, maar u heeft niet gevraagd waar precies. U had niet eens gevraagd hoeveel u zou verdienen (zie notities CGVS 1, p.21). Gesteld dat het land waar u zou werken en hoeveel u zou verdienen toch **cruciale informatie** is voor u een job aanneemt, antwoordde u – zeer weinig ernstig – dat u daar niet aan gedacht heeft. U wilde enkel weg daar en een normaal leven leiden, en u voegde eraan toe dat u het inderdaad beter had moeten onderzoeken, maar dat u ook bang was voor de jaloersheid van anderen en het dus niet verder had verteld. Gevraagd of u enig ander onderzoek gedaan heeft naar uw **toekomst**, namelijk naar wat u te wachten zou staan als u in Europa zou zijn, antwoordde u ontkennend, maar voegde u eraan toe dat u zich nu meer bewust bent en nu wel een onderzoek zou doen, maar dat u toen niets gevraagd heeft. U verklaarde dat het immers **zo een opluchting was, en dat het uw droom was om te reizen.** U stelde eveneens – weinig

ernstig – dat u niet wist dat zoiets [gedwongen prostitutie] bestond (zie notities CGVS 1, p.20). **Opnieuw, kan enkel worden vastgesteld dat er een danige discrepantie heerst tussen uw verklaringen over uw wensen voor de toekomst wanneer u nog in Angola was, en uw effectieve kennis over diezelfde toekomst. Het enige wat u wist en u gelukkig maakte is dat u kon reizen omdat het uw droom was en u stelde eveneens dat het u een goede gelegenheid leek (zie notities CGVS 1, p.21). Voor de persoon die deze droom waar zou maken, W., of de hele context waarin deze toekomst zou plaatsvinden, zoals het land en het salaris, bleek u geen enkele belangstelling te hebben - hetgeen danig weinig aannemelijk is.** U gaf dan ook toe, aan het einde van het eerste persoonlijk onderhoud, na confrontatie met visuminformatie, wel degelijk te weten dat voor u een visum naar Portugal werd geregeld (zie notities CGVS 1, p.23). Er werd hierboven reeds gesteld dat niet kan worden ingezien om welke redenen u uit voorzichtigheid voor het netwerk van W. het tijdstip van uw vertrek en de bestemming van uw reis zou moeten verzwijgen voor de Belgische asielinstanties, **en er kan dus enkel worden afgeleid uit uw verklaringen dat u niet eerlijk bent tegenover de Belgische asielinstanties, waardoor opnieuw afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw gedwongen prostitutie.**

Gegeven bovenstaande vaststellingen, kan geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen in Europa in de prostitutie te zijn gedwongen en omwille hiervan een vrees te koesteren bij terugkeer naar Angola.

Alwaar u stelde dat uw dochter in Angola niet goed zou worden opgevolgd op vlak van gezondheid en educatie (zie notities CGVS 1, p.19-20), dient het hierna volgende te worden opgemerkt. U stelde dat uw dochter gezondheidsproblemen heeft (zie notities CGVS 1, p.19) en dat ze lijdt aan gewichtsstoornissen (zie notities CGVS 1, p.25). U heeft over de problemen van uw dochter geen medische documenten neergelegd. Aan het einde van het tweede persoonlijk onderhoud nogmaals gevraagd om welke redenen uw terugkeer naar Angola problemen zou veroorzaken voor uw dochter, naast de door u reeds vermelde en hierboven niet geloofwaardig geachte problemen, stelde u dat u het beste wil voor uw kind en dat ze hier [in België] opvoeding, bescherming, een opleiding en opvolging in verband met haar gewicht heeft (zie notities CGVS 2, p.18). **Het dient echter opgemerkt dat het verkrijgen van een goeie opvoeding en educatie voor uw kind in se geen motief is voor het verkrijgen van internationale bescherming.** Betreft de medische problemen van uw dochter dient u zich voor de beoordeling van deze elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van **artikel 9ter van de wet van 15 december 1980**. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uw hoofd een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, neergelegde documenten werpen geen ander licht op deze conclusie.

Betreft de door u neergelegde **geboorteakte**, dient opgemerkt dat dit document niets kan veranderen aan bovenstaande vaststellingen gezien in casu uw identiteit en nationaliteit niet in vraag worden gesteld.

Betreft de door u neergelegde **loonbrieven**, kan enkel worden vastgesteld dat u in België werkt. Dit document is niet verbonden aan uw asielmotieven en de hierboven gedane vaststellingen omtrent die motieven.

Betreft de documenten die u neergelegd heeft in verband met uw **dochter**, met name haar geboorteakte en de getuigenis van een medewerker van de dagopvang van CKG, dient opgemerkt, dat deze documenten enkel kunnen wijzen op het feit dat u een dochter hebt, geboren in België, en dat zij soms wordt opgevangen door de begeleiders van de CKG. Deze documenten werpen geen ander licht op de hierboven gedane vaststellingen.

Wat betreft het **proces-verbaal** in verband met uw getuigenis als slachtoffer van gedwongen prostitutie, en de daaraan gekoppelde **brief van het parket**, dient opgemerkt dat deze documenten opnieuw niets bijbrengen. De brief van het parket stelt enkel dat er geen gevolg zal worden gegeven aan uw aangifte, daar er geen overtreding werd vastgesteld. Bovendien, verhaalt een proces-verbaal enkel uw eigen verklaringen en biedt het dus geen garantie dat de daarin opgetekende verklaringen de waarheid bevatten.

Betreft het door u neergelegde **medische** dossier, het gynaecologische rapport, de documenten afkomstig uit het Sint-Pietersziekenhuis en de voorschriften, tonen enkel aan dat u medisch wordt opgevolgd in België, maar brengen niets bij aan bovenstaande vaststellingen.

Wat betreft de door u neergelegde **psychologische** attesten, met name de brief van het Sint-Pietersziekenhuis te Brussel, de brieven van het AZ Sint-Jan in Brugge/Oostende, de brief van uw psychologe, de psychologische attesten van de instellingen T.A., CKG S.-C. en het opvangcentrum van het Rode Kruis, en de aanstelling van uw vertrouwenspersoon, dient opgemerkt, dat hierboven reeds werd bevestigd dat tijdens uw beide persoonlijke onderhoudsrekeningen werd gehouden met uw mentale en psychologische toestand door aan u steunmaatregelen toe te kennen. Verder, komt uit deze documenten

naar voor dat u in een depressieve stemming verkeert, dat u lijdt aan post-traumatische stress, dat u nachtmerries heeft en hypervigilantie, en dat er een vermoeden bestaat van auditieve hallucinaties. Nergens uit deze documenten komt naar voor dat u niet in staat zou zijn om in alle eerlijkheid te antwoorden op de aan u gestelde vragen in verband met uw vluchtmotieven. Eerder het omgekeerde: uit de persoonlijke onderhouds komt naar voor dat u voldoende helder van geest was om de waarheid met betrekking tot uw tijdstip van vertrek, de door u bezeten documenten en uw asielmotieven achter te houden, dan wel opzettelijk te verdraaien, omwille van beweegredenen die u in uw belang achtte. Deze documenten veranderen dus niets aan bovenstaande vaststellingen.

*Betreft de door u neergelegde **opmerkingen bij het eerste persoonlijk onderhoud**, doorgestuurd door uw advocate, Meester D. – loco Meester C. - op 22/03/2024, dient opgemerkt, dat u bijkomende verklaringen heeft afgelegd en dat op basis van deze opmerkingen en verklaringen een nieuw persoonlijk onderhoud werd georganiseerd om u de kans te geven alle nieuwe informatie uitgebreid toe te lichten. De conclusies in verband met uw verklaringen tijdens het nieuwe persoonlijk onderhoud werden hierboven uiteengezet."*

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoekster er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Waar verzoekster stelt dat zij niet kan ontkennen dat zij in eerste instantie foutieve verklaringen heeft afgelegd, doch dat geen rekening werd gehouden met "*de specifieke omstandigheden*", laat zij na concreet te duiden over welke specifieke omstandigheden zij het heeft. Haar bewering dat zij een foutieve vertrekdatum opgaf omdat zij redeneerde "*dat door open kaart te spelen én dus alle informatie te geven, waaronder vb. de echte vertrekdatum naar Europa, alles aan het licht zou komen, hetgeen verzoekster beangstigde én er toe heeft geleid dat zij de verkeerde beslissing heeft genomen om niet de volledige waarheid te vertellen*", komt zij niet verder dan het herhalen van en volharden in haar eerdere verklaringen over haar beweerde vertrekdatum. In de bestreden beslissing wijst de commissaris-generaal er dienaangaande evenwel terecht op dat aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen, inherent het vertrouwen is verbonden in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt, temeer daar verzoekster wel ten aanzien van de Belgische politie verklaringen aflegde. Dat zij er zelf niet voor koos om naar de politie te gaan, zoals verzoekster in haar verzoekschrift benadrukt, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat zij desalniettemin verklaringen over W. aflegde ten aanzien van de Belgische politie. Dat zij de politie "*zeker ook niet alles [heeft] verteld*", toont eens te meer aan dat verzoekster er niet voor terugdeinst belangrijke elementen van haar levensomstandigheden voorafgaand aan haar komst naar België voor de Belgische autoriteiten verborgen te houden. Waar verzoekster citeert uit een rapport van UNHCR (verzoekschrift, stuk 3), dient erop gewezen dat dit louter algemene informatie betreft die geen betrekking heeft op haar persoonlijke, individuele situatie en die aldus op zich niet volstaat teneinde de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming alsnog concreet aannemelijk te maken.

Waar verzoekster verder betoogt als volgt:

"Uiteraard begrijpt verzoekster dat, gelet op het feit dat zij van meet af aan niet de volledige waarheid heeft verteld, dit er toe leidt dat verweerster bij verzoekster haar verklaringen vraagtekens plaatst. Echter kan verzoekster in deze alleen maar volharden én zeggen dat de vrees die zij koestert t.a.v. van haar echtgenoot én het smokkelnetwerk van W., reël is. Zo wil verzoekster opmerken dat:

- zij bij de foto op haar facebookprofiel in 2021 effectief 'Madrid' heeft genoteerd, maar zij toen niet wist dat zij in 'Madrid' was – verzoekster begrijpt dat dit ongeloofwaardig klinkt, maar verzoekster kan géén andere verklaringen afleggen nu dit de waarheid is;*
- de informatie én foto's terug te vinden op verzoekster haar facebook – pagina's, zijn 'gewone' foto's én wijzen volgens verzoekster niet op luxe en / of op een vermeend ander profiel die verzoekster zich wil aanmeten.*

Zoals blijkt uit het feitenrelaas is verzoekster Angola ontvlucht omdat ze de mishandelingen van haar schoonfamilie, na haar gedwongen huwelijk, niet meer aankon. Aangaande het gedwongen huwelijk verwijst verzoekster dan ook naar haar verklaringen, waarbij ze de situatie / de omstandigheden van dit gedwongen huwelijk uitvoerig heeft uiteengezet. Het kan misschien dat verzoekster vóór het huwelijk een niet zo traditionele levensstijl had, doch dit veranderde snel na het huwelijk waarbij verzoekster op een zodanige

wijze werd gedwongen in iets wat ze eigenlijk niet is. Verzoekster kon géén kant meer op. Terwijl haar "echtgenoot" (met wie zij gedwongen werd te huwen) in Canada verbleef, werd verzoekster in Angola door haar schoonfamilie fysiek, verbaal én mentaal misbruikt. Verzoekster betwist daarbij dat zij in 2016 naar Canada én Brazilië is gevlucht. De informatie die verweerster dienaangaande heeft, is niet correct. Als verzoekster effectief naar Brazilië en / of Canada had kunnen reizen, dan had zij géén beroep moeten doen op de diensten van W. én had haar leven er vermoedelijk héél anders uitgezien.

Uiteindelijk slaagde verzoekster erin het huis van de schoonfamilie te ontluchten. Ze dook onder, eerst bij haar vriendin Carolina, én na haar dood bij de ex – vriend R.. Onmiddellijk vluchten was géén optie, verzoekster wist immers niet wat hiervoor nodig was en / of hoe zij haar vlucht kon regelen. Toen de "kans" zich aanbood om met de "hulp" van W. naar Europa te vluchten, heeft verzoekster die gegrepen, doch voordien was dit niet mogelijk. Daarbij nuanceert verzoekster de opmerking van verweerster die stelt dat verzoekster zich vrij kon bewegen, uitging én ging gaan feesten. Verzoekster leefde ondergedoken, uit schrik voor haar schoonfamilie, maar sprak af en toe wél af met mensen die ze kende / vertrouwde. Dit waren evenwel voorzichtige "gewone" ontmoetingen, maar zeker géén feesten zoals verweerster het benoemd. In tegenstelling tot hetgeen verweerster in de bestreden beslissing aanhaalt, heeft verzoekster wél geprobeerd om deze situatie op te lossen. Ze werd evenwel gezocht door de schoonfamilie én kon niet rekenen op enige steun van haar ouders. Bijgevolg was vluchten de enigste oplossing. De bruidsschat zélf terugbetalen was géén optie, gezien verzoekster over géén voldoende financiële middelen beschikte. In ieder geval was het laten terugbetalen van de bruidsschat door verzoekster haar zogezegde rijke vrienden, géén oplossing. Dit betroffen immers slechts oppervlakkige contacten, die verzoekster af en toe eens tegenkwam. Alleszins was de band die verzoekster met hen had onvoldoende om hen de problemen van verzoekster te laten oplossen." (eigen onderlijning),

komt zij niet verder dan het herhalen van en volharden in haar eerdere verklaringen en beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder de pertinente motieven in de bestreden beslissing dienaangaande *in concreto* te (trachten te) weerleggen. Dergelijk verweer is geenszins ernstig. Verzoekster gaat er bovendien aan voorbij dat in de bestreden beslissing op goede gronden wordt gemotiveerd dat geen geloof kan worden gehecht aan haar beweerde gedwongen huwelijk en de voorgehouden hulp van W. Voorts is het bezwaarlijk met elkaar verzoenbaar dat verzoekster enerzijds stelt dat zij af en toe afsprak met mensen die zij vertrouwde, terwijl zij even later stelt dat zij slechts oppervlakkige contacten had met mensen die zij af en toe eens tegenkwam (zie onderlijning in het hiervoor geciteerde verweer uit het verzoekschrift). Verzoekster laat bovendien na concreet te duiden hoe zij wél zou hebben geprobeerd om haar situatie te remediëren. Wat betreft de bij het verzoekschrift gevoegde foto's van haar huwelijk (stuk 4), dient vastgesteld dat hieruit niet kan blijken dat verzoekster tot dit huwelijk gedwongen zou zijn geweest, dat zij nadien door haar schoonfamilie zou zijn mishandeld geweest en/of dat zij nadien met behulp van W. kon vluchten, doch in de prostitutie werd gedwongen. Uit deze foto's blijkt alleszins wel dat verzoeksters huwelijk in het bijzijn van vele mensen plaatsvond en dat zij vele juwelen draagt, hetgeen een bijkomende indicatie vormt voor de vaststellingen in de bestreden beslissing, gebaseerd op hetgeen op haar Facebookprofiel kon worden teruggevonden, dat verzoeksters levensomstandigheden voorafgaand aan haar komst naar België niet overeenstemmen met het profiel dat zij zich in het kader van onderhavige procedure om internationale bescherming tracht aan te meten.

Waar verzoekster stelt dat zij niets meer met W. en diens organisatie te maken wil hebben en dat zij zich wil focussen op haar eigen toekomst en die van haar dochter, bevestigt zij haar gebrek aan interesse voor de door haar voorgehouden problemen met W., hetgeen afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid van deze beweerde problemen. Redelijkerwijze kan immers van een verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoekster naliet dit te doen, getuigt van een gebrek aan interesse voor haar voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van haar ingeroepen vrees voor vervolging. Waar zij met betrekking tot W. verder nog betoogt als volgt: "Wél weet verzoekster dat ze W., toen ze hem ontmoette in het land van herkomst, véél meer vragen had moeten stellen over hoe / wat / waar / waarom, maar W. bood verzoekster de ideale oplossing aan. Ze vertrouwde W. waardoor verzoekster géén bijkomende vragen heeft gesteld. Zij dacht werkelijk dat W.o haar uitweg kon geven door in Europa in een restaurant te komen werken. Jammer genoeg is het voor verzoekster helemaal anders uitgedraaid.", komt zij opnieuw niet verder dan het herhalen van en volharden in haar vluchtrelaas, hetgeen op zich evenwel geen ander licht werpt op de pertinente motivering in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat verzoekster, in de door haar zelf geschetste context, W. dermate snel en eenvoudig zou vertrouwen en geen vragen zou stellen over hetgeen hij voor haar toekomst precies in petto zou hebben.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift nog wijst op de gezondheidsproblemen van haar dochter, laat zij nog steeds na hiervan enig medisch attest voor te leggen. Verzoekster toont dan ook geen enkel concreet element aan waaruit zou kunnen blijken dat er ten gevolge van de beweerde gezondheidstoestand van haar dochter in haar hoofde sprake zou (kunnen) zijn van enige nood aan internationale bescherming. Bovendien

wijst de commissaris-generaal er in de bestreden beslissing terecht op dat zij zich dienaangaande dient te wenden tot de hiertoe geëigende procedure voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Het wenselijk van een goede opvoeding en opleiding voor haar dochter vormt op zich evenmin een element dat in hoofde van verzoekster tot een nood aan internationale bescherming zou kunnen doen besluiten.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekster er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoekster niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

6.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoekster en haar vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

6.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

6.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

7.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Uit dit artikel volgt dat verzoekster, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

7.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

7.3. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Angola zou hebben gekend.

7.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

7.5. Gelet op het voormelde, toont verzoekster niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend vijftientig door:

S. HUENGES WAJER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER